

EPHRAIM AND ISAAC: ASCETIC SAINTS OF SYRIA

Commemorated the same day on our Church Calendar are 2 saints, who share the same ethnic background and a similar spiritual heritage: the Holy Fathers EPHRAIM and ISAAC. They lived 3 centuries apart, yet their lives were remarkably alike.

Ephraim lived in the 4th century. He is best remembered as a writer and hymnologist of the Church. His greatest and most famous work was his brief, yet profound Lenten Prayer: O Lord and Master of my life, deliver me from a spirit of laziness, discouragement, lust for power and idle talking. But give to me a spirit of humility, of purity, of patience and of love. Yes, my Lord and King, grant that I may know my own sins and faults and judge not my brother, for You are blessed forever. Amen.

His talents brought him wide acclaim. He was the leading candidate to become the Bishop of Edessa. Still, Ephraim longed for the monastic life of prayer and solitude. So strong was his desire to do this that he feigned mental illness so that he would be left alone to pursue his desire to live as an ascetic!

Isaac shared a similar disdain for ecclesiastical accolades. While living at the monastery of Mar-Matthew near Ninevah, he was forced to become the bishop of this region. After 5 months, Isaac left the episcopacy and secretly fled to a remote monastery in the desert of Syria. Here he devoted his life to writing sermons on spirituality and asceticism. He entered into eternal life at an advanced age near the end of the 7th century.

Бр.23

WEEKLY PARISH BULLETIN

№.23

5. Фебруар 2017.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

СВ.СИМЕОН МИРОТОЧИВИ

175 NW 154th St, Miami FL 33169

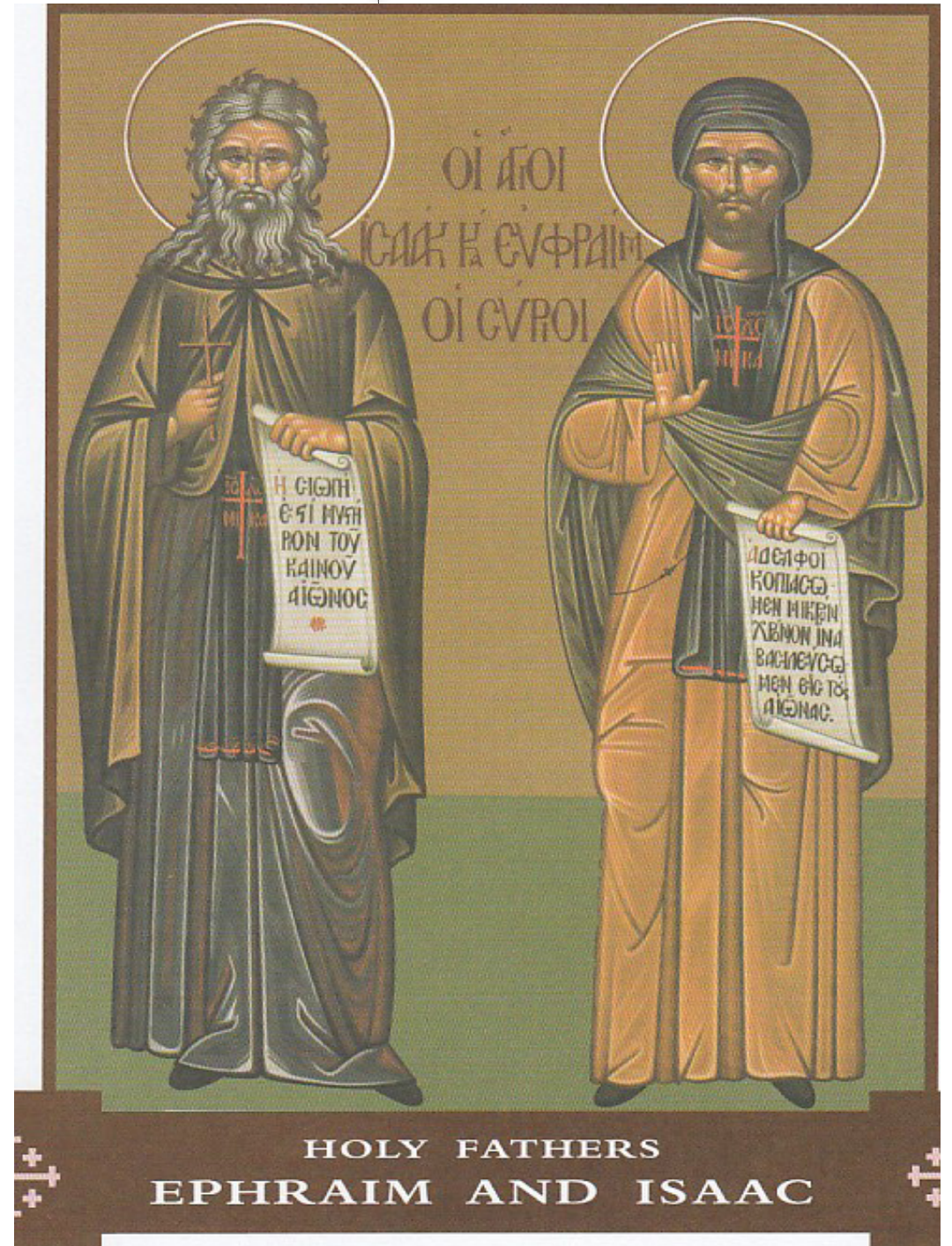
305.944.6890

stsimeonmiami.com

Протојереј-Ставрофор Милан М. Крстић

cell: 305.333.4484

protamilan@yahoo.com; protamilan@gmail.com

НЕДЕЉА МИТАРА И ФАРИСЕЈА

ДНАШЊА ЧИТАЊА

ЕВАНЂЕЉЕ: Лк. 18, 10-14; АПОСТОЛ: 2.Тим. 3, 10-15

**ДАНАС ПРОСЛАВЉАМО ПРАЗНИК:
СВЕШТЕНОМУЧЕНИК КЛИМЕНТ,
ЕПИСКОП АНКИРСКИ**

Рођен 258. године, у граду Анкири од оца незнабошца и мајке хришћанке. Његова благочестива мајка Ефросинија прорече своје сину мученичку смрт и остави овај свет када Клименту беше дванаест година. Њена другарица Софија узме Климента у своју кућу као сина, и поможе његово васпитавање у хришћанском духу. Толико беше Климент прочувен због свог добродетелног живота да би изабран за епископа анкирског у двадесетој години свога живота. У младим годинама он

је стекао старческу мудрост, и великом уздржљивошћу укротио и победио своје тело. Хранио се само хлебом и зељем и ништа није јео заклано и крвно. У време Диоклецијана би мучен тако страшно „како никад нико од постања света“. Провео је двадесет осам година на мукама и по тамницама и једанаест разних мучитеља истјазавашу га и мучашу. Када га једном удараху по лицу, плуваху и зубе му кршаху, он довикну мучитељу Доментијану: „Почаст ми чиниш, о Доментијане, а не мучиш ме, јер и Господу мојему Исусу Христу уста бејаху тако бијена и образи шамарани, па, гле, и ја недостојни сада се тога удостојих!“ Када би доведен пред цара Диоклецијана у Рим, цар постави на једну страну разна оруђа за мучење а на другу дарове, одликовања, одећа, новце – све што цар може даривати, па онда рече Клименту да бира. Мученик Христов с презрењем погледа на сва блага царева, па изабра оруђа за мучење. И би мучен неисказано: комад по комад меса откидан му је с тела, тако да су се кости белеле испод меса. Најзад би посечен од војника, 312. године у цркви у Анкири, када као архијереј служаше службу Божју. Чудеса светог Климента су безбројна.

БЕСЕДА

о анђелском стању светитеља

А који се удостоје добити онај свијет... више не могу умријети, јер су као анђели. (Лк. 20, 35-36)

Тако говори Онај који зна, који је видео, и који се не може преварити. Шта имамо да сумњамо више, браћо? Сведочанство ово јасније је од летњег поднева, и тврђе од дијаманта, и драгоценије од свих блага овога света; а то је сведочанство, да они који се удостоје онога света и васкрсења више не могу умрети, него су бесмртни као анђели Божји.

А какви су анђели? Они исти анђели који су се јављали у време Аврама и

**TO RISE
HIGHEST,
START ON
YOUR
KNEES.**

помагали људима, исти они и данас се јављају и помажу. Нису умрли него су живи; и нису остарели него су млади. Исти они гледали су Адама у Рају, и гледаће последње васкрсење, Суд и царство светитеља.

Ангелима су слични праведници. Апостоли и пророци, светитељи и мученици, живе и данас, и живеће вавек, и више не могу умрети. Стотине и хиљаде година пролазе но они нити више умиру нити старе, него су као анђели.

Да ће праведници бити венчани бесмртном, то нам је Господ и горњим речима посведочио, и Својим сопственим васкрсењем показао, и кроз прослављене светитеље доказао.

О браћо моја, пробудимо се, и потрудимо се само да се удостојимо задобити онај блажени свет!

О Господе, васкрсли и бесмртни, помози нам удостојити се царства Твог бесмртног, у коме Ти царујеш с анђелима и светитељима Твојим вавек века! Теби слава и хвала вавек. Амин.

Због тога што многи због природе посла не могу да присуствују Св.Литургији Недељом, жеља ми је да уведемо да бар једном месечно у току недеље имамо Св.Литургију, како би и они могли да узму учешћа. **За месец Фебруар ћемо имати следеће Среде, 8.Фебруара у 10 сати.**

Да би смо се што боље упознали са својом вером, покушаћемо да имамо једном месечно **ДУХОВНЕ РАЗГОВОРЕ**.

Вече ће започети Акатистом (молитва Христу, Богоридици или неком од Светитеља), у коме ћемо сви учествовати, а након тога имати разговоре на различите духовне теме.

Среда, 22.Фебруар у 7 сати увече.

Старатељска Порука

Данашње Јеванђеље је о Мирату и Фарисеју као и о понизности - смирењу. Када размишљамо о прочитаном Јеванђељу и ми треба да се запитамо какви смо као људи. Да ли смо смирили када је у питању породица, посао и са свим парохијанима које срећемо?

У књизи оца Александра Шмемана која се зове Велики Пост- Пут ка Васкрсењу, он каже да је понизност- смирење, било да је лично или заједничко, етичко или начинално- углавном се види као знак слабости, као неко ко престаје да буде човек. Чак и наше Цркве - нису ли ипињене истим духом као и Фарисеј? Ми желимо да сваки наш прилог, сваки наш рад буде јавно похваљен, штампан у билтенима итд.

Бог од нас тражи да наше Старатељство буде кроз молитву и да обратимо пажњу како ће мо бити осуђени као старатељи онога што је ОН дао. Ово би требало да буде у понизности-смирењу, да буде између Старатеља и Бога.

Данашњи ручак дарује Младена Hughes, а наше вредне сестре су га припремиле.